

MINISTERSTVO VNITRA
ČESKÉ REPUBLIKY

MINISTERSTVO VNITRA ČR

Odbor azylové a migrační politiky
Oddělení pro pracovní migraci I.
Hněvkovského 30/65, 617 00 Brno

Generální konzulát ČR LVOV	
Vyvěšeno dne	1. 4. 2025
Svěšeno dne	17. 4. 2025

Č.j.: OAM-90531-20/ZM-2021

Brno, 4. 3. 2025
Počet listů: 2

Paní
STOROZHENKO Kristina
nar. 8.4.1998
stát. přísl. Ukrajina
bytem v zemi původu: Shmidta 43/2, 72300 Melitopol, Ukrajina

ROZHODNUTÍ

Ministerstvo vnitra České republiky, Odbor azylové a migrační politiky jako správní orgán příslušný podle ustanovení § 165 písm. n) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění účinném do 30. 6. 2023 (dále jen „zák. č. 326/1999 Sb.“), ve správním řízení o žádosti o vydání zaměstnanecké karty, kterou podala dne 19. 11. 2021 paní **STOROZHENKO Kristina**, nar. 8. 4. 1998, státní příslušnost: **Ukrajina** (dále jen „účastnice řízení“), rozhodlo takto

žádost se z a m í t á

a zaměstnanecká karta se dle § 46 odst. 6 písm. a) ve spojení s § 56 odst. 1 písm. j)
zák. č. 326/1999 Sb., nevydává, neboť byla zjištěna jiná závažná překážka pobytu cizince na území.

Odůvodnění:

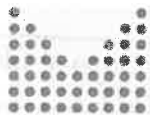
Dne 19. 11. 2021 podala účastnice řízení na Generálním konzulátu České republiky ve Lvově (dále jen „zastupitelský úřad“) žádost o vydání zaměstnanecké karty na území České republiky dle ust. § 42g odst. 2 zák. č. 326/1999 Sb. Z úředního tiskopisu žádosti vyplývá, že účastnice řízení hodlá být zaměstnávána na pracovní pozici uvedené v Centrální evidenci volných pracovních míst obsaditelných držiteli zaměstnanecké karty (dále jen „EVPM“) pod číslem 22 806 740 784, žádost je vedena pod č. 3 915 802 313.

Správní orgán tedy posuzoval, zda jsou v případě žádosti účastnice řízení splněny zákonné podmínky pro vydání zaměstnanecké karty.

Předně ovšem správní orgán poznamenává, že v rámci posouzení žádosti a rozhodnutí o ní postupuje dle znění zákona č. 326/1999 Sb. účinného do 30. 6. 2023, a to v souladu s čl. IV odst. 1 zákona č. 173/2023 Sb., kterým se mění zákon č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony.

Základní podmínky pro vydání zaměstnanecké karty stanoví zák. č. 326/1999 Sb. v § 42g odst. 2 zák. č. 326/1999 Sb. Dle § 42g odst. 2 zák. č. 326/1999 Sb. žádost o vydání zaměstnanecké karty je oprávněn podat cizinec, pokud

- je účelem jeho pobytu na území zaměstnání na jedné z pracovních pozic uvedených v EVPM,
- uzavřel pracovní smlouvu, dohodu o pracovní činnosti nebo smlouvu o smlouvě budoucí, v níž se strany zavazují v ujednané lhůtě uzavřít pracovní smlouvu nebo dohodu o pracovní činnosti obsahující ustanovení, ze kterého vyplývá, že bez ohledu na rozsah práce měsíční mzda, plat nebo odměna cizince nebude nižší než základní sazba měsíční minimální mzdy; týdenní pracovní doba v každém základním pracovněprávním vztahu musí činit nejméně 15 hodin a

- c) má odbornou způsobilost pro výkon požadovaného zaměstnání a tato podmínka vyplývá z charakteru zaměstnání nebo ji stanoví mezinárodní smlouva.

Z náležitostí doložených k žádosti vyplývá, že účastnice řízení hodlá být zaměstnávána na volném pracovním místě u zaměstnavatele, společnosti Hegelmann Transporte s.r.o., IČ: 060 69 771, se sídlem Kolbenova 1021/9, 190 00 Praha 9 (do 5. 8. 2024 sídlem Rohanské nábřeží 693/10, 186 00 Praha 8), které je součástí EVPM pod číslem 22 806 740 784. Dle údajů zde uvedených by účastnice řízení měla být zaměstnána u výše uvedeného zaměstnavatele na pracovním místě, které je charakterizováno pomocí klasifikace CZ-ISCO jako „41100 – Všeobecní administrativní pracovníci“. V řízení o žádosti byla předložena pracovní smlouva uzavřená dne 1. 10. 2021 mezi účastnicí řízení a zaměstnavatelem, ze které vyplývá, že účastnice řízení by měla pracovat pro tuto společnost na pozici „administrativní pracovník“ s místem výkonu práce Praha, při úvazku 40 hodin týdně a za základní měsíční mzdu stanovenou ve výši 25.000 Kč.

Správní orgán v průběhu řízení o žádosti shledal, že jsou splněny zákonné podmínky pro vydání zaměstnanecké karty, a proto rozhodl, že dostaví-li se účastnice řízení k pořízení údajů nezbytných pro výrobu průkazu o povolení k pobytu a převezme jej, bude jí zaměstnanecká karta vydána v souladu s předloženou pracovní smlouvou s platností ode dne pořízení biometrických údajů na dva roky, nejdéle však do 31. 12. 2023. Uvedené je zachyceno v předkládací zprávě ze dne 13. 12. 2021, která je součástí spisového materiálu vedeného o této žádosti. Správní orgán současně také v souladu s ust. § 165a odst. 1 písm. f) zák. č. 326/1999 Sb. vydal shora uvedenému zastupitelskému úřadu pokyn k udělení víza k pobytu nad 90 dnů dle ust. § 30 odst. 2 zák. č. 326/1999 Sb.

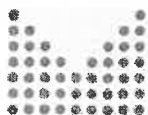
Správní orgán z vízového informačního systému zjistil, že účastnici řízení bylo zastupitelským úřadem od 1. 1. 2022 uděleno vízum k pobytu nad 90 dnů za účelem převzetí zaměstnanecké karty dle § 30 odst. 4 zák. č. 326/1999 Sb. Vízum bylo uděleno s platností do 29. 6. 2022 a opravňovalo účastnici řízení k pobytu na území po dobu 60 dnů. Účastnice řízení se však do skončení platnosti tohoto víza ke správnímu orgánu nedostavila za účelem pořízení údajů nezbytných pro výrobu průkazu o povolení k pobytu. Vzhledem ke specifické situaci panující v zemi původu účastnice řízení, tedy s ohledem na trvající válečný konflikt na Ukrajině, se správní orgán dne 31. 10. 2024 obrátil na budoucího zaměstnavatele účastnice řízení, společnost Hegelmann Transporte s.r.o., se žádostí o sdělení, zda tato společnost hodlá účastnici řízení i nadále zaměstnávat.

Dne 4. 11. 2024 obdržel správní orgán od společnosti Hegelmann Transporte s.r.o. sdělení, že tato společnost již nemá zájem zaměstnávat účastnici řízení. Z uvedeného sdělení tedy vyplynulo, že účastnice řízení do zaměstnání nenastoupila, společnost Hegelmann Transporte s.r.o. s jejím zaměstnáváním do budoucna nepočítá a její pracovní poměr u této společnosti nebude realizován. Z uvedeného vyjádření zaměstnavatele tedy vyplývá, že účastnice řízení nebude zaměstnána na pracovním místě u zaměstnavatele, společnosti Hegelmann Transporte s.r.o., které je uvedeno v EVPM pod číselným označením 22 806 740 784, tedy že nebude zaměstnána na pracovní pozici, pro kterou bylo o vydání zaměstnanecké karty žádáno.

Dle § 169t odst. 7 zák. č. 326/1999 Sb. se, v případě vydání povolení k dlouhodobému pobytu (tedy i zaměstnanecké karty), vydáním rozhodnutí rozumí převzetí průkazu o povolení k pobytu. Ve smyslu § 151 odst. 3 zák. č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) dnem převzetí dokladu účastnicí řízení nabývá rozhodnutí právní moci a právních účinků. Do doby převzetí průkazu o povolení k dlouhodobému pobytu (zaměstnanecké karty) lze tedy původní závěr správního orgánu, že cizinec splňuje podmínky pro vydání zaměstnanecké karty, přehodnotit, zejména v případě, že jsou zjištěny nebo nastanou nové skutečnosti, které jsou důvodem pro nevyhovění žádosti. V případě účastnice řízení taková situace nastala.

Dle § 46 odst. 6 písm. a) zák. č. 326/1999 Sb. ministerstvo zaměstnaneckou kartu nevydává z důvodů uvedených v § 56, s výjimkou důvodu uvedeného v § 56 odst. 1 písm. f) téhož zákona.

Dle § 56 odst. 1 písm. j) zák. č. 326/1999 Sb. dlouhodobé vízum, s výjimkou víza k pobytu nad 90 dnů za účelem strpění pobytu na území z důvodu podle § 33 odst. 3, ministerstvo cizinci neudělí, jestliže pobyt cizince na území není v zájmu České republiky nebo je zjištěna jiná závažná překážka pobytu cizince na území.

Správní orgán na základě shora zjištěných skutečností dospěl k závěru, že vydání zaměstnanecké karty účastnice řízení brání jiná závažná překážka spočívající v tom, že účastnice řízení nebude zaměstnána na volné pracovní pozici či místě, jehož číselné označení do úředního tiskopisu své žádosti uvedla, neboť její budoucí zaměstnavatel sdělil správnímu orgánu, že společnost již nemá zájem zaměstnávat účastnici řízení, neboť tato neprojevila zájem o práci se svým zaměstnavatelem. Nebude-li již zaměstnavatel, který toto volné místo ohlásil, účastnici řízení na tomto pracovním místě zaměstnávat, pak jí zaměstnaneckou kartu nelze vydat, neboť by nemohla plnit účel svého pobytu na území.

Nutno poznamenat, že zák. č. 326/1999 Sb. nijak nedefinuje, co je třeba rozumět pod pojmem „jiná závažná překážka“ či „závažná překážka“. Je nepochybné, že pojmem „jiná závažná překážka pobytu cizince na území“, který je uveden v § 56 odst. 1 písm. j) zák. č. 326/1999 Sb., je bezesporu myšlena skutečnost, která je odlišná od ostatních konkrétněji vymezených důvodů pro neudělení (nevydání) povolení k dlouhodobému pobytu uvedených v § 56 odst. 1 písm. a) – i) a k) – m) a v odst. 2 téhož ustanovení zák. č. 326/1999 Sb., a že jde o skutečnost, která je obdobně závažná.

Pojem „závažná překážka pobytu cizince na území“ je pak tzv. neurčitým pojmem právním, jehož obsah je třeba vymezit s ohledem na konkrétní případ a jeho okolnosti, s ohledem na smysl zákonného ustanovení, v němž je použit, a konečně i vzhledem k právní úpravě upravující příslušnou oblast právních vztahů. Tedy v našem případě jde o právní úpravu pobytu cizinců na území České republiky. V neposlední řadě je při tomto vymezení nutno dbát základních zásad postupu správních orgánů, jak jsou vymezeny ve správním řádu.

Dle § 42g odst. 1 zák. č. 326/1999 Sb. platí, že se zaměstnaneckou kartou rozumí povolení k dlouhodobému pobytu opravňující cizince k přechodnému pobytu na území delšímu než 3 měsíce a k výkonu zaměstnání na pracovní pozici, na kterou byla zaměstnanecká karta vydána.

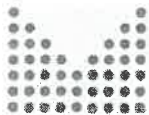
V návaznosti na to zák. č. 326/1999 Sb. v § 42g odst. 2 písm. a) stanoví, že žádost o vydání zaměstnanecké karty je oprávněn podat cizinec, pokud je účelem jeho pobytu na území zaměstnání na jedné z pracovních pozic uvedených v EVPM.

Základním předpokladem pro vydání zaměstnanecké karty je tedy to, že bude prokázáno, že účelem pobytu žadatele o toto pobytové oprávnění bude výkon práce na volné pracovní pozici uvedené v EVPM.

V tomto ohledu se v úpravě zaměstnaneckých karet zřetelně projevuje princip, na němž je celý zák. č. 326/1999 Sb. postaven, tedy, že každý pobyt cizince na území, není-li pobytem trvalým, musí být odůvodněn nějakým konkrétním účelem. Tímto účelem je zpravidla nějaká aktivita, které se bude cizinec na území České republiky věnovat. Toto vyplývá například hned z § 31 odst. 1 písm. b) zák. č. 326/1999 Sb. který stanoví, že cizinec je k žádosti o vydání dlouhodobého víza povinen doložit doklad prokazující účel jeho pobytu na území. Ačkoliv zák. č. 326/1999 Sb. cizinci výslovně nestanoví povinnost účel pobytu na území plnit, jeho neplnění „sankcionuje“ zrušením tohoto pobytového oprávnění. Tedy jinými slovy zák. č. 326/1999 Sb. předpokládá, že cizinec bude plnit účel pobytu, pro který mu byl pobyt na území České republiky povolen, a to po dobu, po kterou mu bylo na území České republiky dovoleno pobývat. Proto se také doba platnosti řady pobytových oprávnění odvíjí od doby trvání tohoto účelu.

Otázce, co je třeba rozumět „plněním účelu povoleného pobytu“, se také opakovaně věnovala judikatura. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 19. 01. 2012, čj. 9 As 80/2011-69, výslovně konstatoval, že „*plnění účelu, pro který byl cizinci pobyt povolen, musí být fakticky naplněno. Jinými slovy, aby mohlo být konstatováno plnění účelu, pro který byl stěžovateli pobyt povolen, tj. podnikatelská činnost, musela být v předmětném období alespoň převážně vykonávána, což není naplněno pouhým případným úsilím o její provozování.*“ V citovaném rozsudku Nejvyšší správní soud odkázal též na své předchozí rozhodnutí ze dne 27. 12. 2011, čj. 7 As 82/2011-81, v němž dovodil, že účelem pobytu zákonodárce zcela jistě nemínil pouze formální zapsání se do příslušných rejstříků, „*aniž by podnikatelská činnost byla fakticky na území České republiky vykonávána, neboť by tak došlo k obcházení smyslu a pravidel zákona. Zákon o pobytu cizinců stojí na principu, že pobyt cizince na území České republiky musí být odůvodněn, např. dlouhodobým zaměstnáním, podnikáním, studiem, a tyto činnosti musí být skutečně na území České republiky vykonávány.*“

Dokladem osvědčujícím účel pobytu na území v případě žadatele o vydání zaměstnanecké karty je především pracovní smlouva, dohoda o pracovní činnosti nebo smlouva o těchto smlouvách budoucí, kterou je žadatel povinen předložit ke své žádosti jako její náležitost. Tento dokument však sám o sobě

neprokazuje, že žadatel bude skutečně tento účel plnit, je pouze předpokladem, aby jej mohl plnit. Nemá-li zaměstnavatel, se kterým cizinec uzavřel některou z těchto smluv, již zájem cizince z jakéhokoli důvodu zaměstnávat, je zřejmé, že nebude plnit účel povoleného pobytu (zaměstnanecké karty). Odpadá tím tedy základní důvod, proč by cizinci mělo být umožněno na území České republiky pobývat.

V tomto smyslu tedy podle názoru správního orgánu konstituuje jinou závažnou překážku pobytu cizince na území situace, kdy je zjištěno, že by cizinec po příjezdu na území účel povoleného pobytu nemohl plnit. V případě zaměstnanecké karty by tedy nemohl vykonávat práci na volné pracovní pozici uvedené v EVPM, ať již z důvodu faktické neexistence takového volného místa nebo pro nezáměr zaměstnavatele jej zaměstnávat z jakéhokoli důvodu.

K obdobnému závěru dospěl také Nejvyšší správní soud, a to v rozsudku ze dne 25. 01. 2018, č.j. 4 Azs 248/2017 – 37, kde uvedl následující: „Provedené dokazování potvrzuje, že se stěžovatel do nepříznivé situace dostal na základě okolností, které byly na jeho vůli nezávislé. Ani tento fakt však není způsobilý zhojit skutečnost, že stěžovatel nemůže plnit účel pobytu předpokládaný zaměstnaneckou kartou, tedy být zaměstnán na pracovním místě leštiče nástrojů a kovů u zaměstnavatele Bohemia Works Group, družstvo. Podle Nejvyššího správního soudu v projednávané věci převažuje zájem státu na dodržování předpisů regulujících pobyt cizinců na území České republiky s tím, že na plnění účelu pobytu je nezbytné nahlížet jako na kategorii objektivní, nezávislou na vůli cizince. Pokud cizinec nemůže plnit účel pobytu, jedná o okolnost, která představuje závažnou překážku pobytu zamezující vydání zaměstnanecké karty.“

Správní orgán tedy podobně jako Nejvyšší správní soud shledává jinou závažnou překážku pobytu účastnice řízení na území ve skutečnosti, že by v případě vyhovění žádosti nemohla plnit účel zaměstnanecké karty, neboť ji již shora uvedený zaměstnavatel na pracovní pozici, kterou uvedla ve své žádosti, nehodlá zaměstnávat.

S ohledem na výše uvedené správní orgán v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu, vyzval dne 6. 11. 2024 účastnici řízení k uplatnění práva vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí. Výzva byla účastnici řízení zaslána prostřednictvím zastupitelského úřadu ve Lvově, na adresu bydliště účastnice řízení, na území Ukrajiny. Písemnost se nicméně vrátila správnímu orgánu zpět jako nedoručená.

V souladu s § 25 odst. 1 a 2 zák. č. 500/2004 Sb. byla výše uvedená písemnost doručována prostřednictvím veřejné vyhlášky. Účastnice řízení si po dobu, kdy byla veřejná vyhláška vyvěšena, výše uvedenou písemnost nepřevzala, s ohledem na § 25 odst. 2 zák. č. 500/2004 Sb. se nicméně písemnost považuje patnáctým dnem po vyvěšení za doručenou, tedy 16. 12. 2024.

Účastnice řízení svého práva ani ke dni vydání tohoto rozhodnutí nevyužila a s podklady pro vydání rozhodnutí se neseznámila, ani se k dané věci nijak nevyjádřila. Vzhledem k tomu, že vyjádření k podkladům pro vydání rozhodnutí či navržení doplnění dokazování je právem účastnice řízení, a nikoliv její povinností, přistoupil správní orgán k vydání tohoto rozhodnutí.

S ohledem na uvedené má správní orgán za to, že v řízení byl náležitě zjištěn a prokázán důvod pro zamítnutí žádosti a nevydání zaměstnanecké karty dle § 46 odst. 6 písm. a) ve spojení s § 56 odst. 1 písm. j) zák. č. 326/1999 Sb., tedy existence jiné závažné překážky pobytu účastnice řízení na území.

Vzhledem k zjištěnému správní orgán rozhodl způsobem uvedeným ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání ke Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců, a to dle ustanovení § 81 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 170b odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, v platném znění. Podle ustanovení § 86 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, se odvolání podává u odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra České republiky, a to dle ustanovení § 83 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve lhůtě do 15 dnů ode dne oznámení tohoto rozhodnutí.

Mgr. Taťána Janíčková
vedoucí Oddělení pro pracovní migraci I.